

Från Västkanten

Gösta Andersson

Denna årstiden i Göteborg är verkligen påfrestande. Disigt, regnigt och vått mestadels. Förbi är tiden när blommorna stod i sin fagraste prakt. Förbi är fina dagar då man klippte gräset i lagom lugn takt. Förbi är skördandet av frukt, som i år fått ta emot angrepp av rönnbärsmalen och fördenskull till största delen blivit oätliga. När man ser ut genom fön-stret så är allt grått och trist. Därför är det viktigt att vi försöker hålla humöret uppe och gärna ge vädret en känga, ty vi vet ju alla att det alltid blir bättre så småningom. Här finns ju också en hel del aktiviteter man kan göra. Ex.vis en resa med de stora danmarksbåtarna till Fredrikshamn, äta gott, köpa till sjö-priser, bli utfattig på spelautomater eller bara andas sjöluft. Själva resan ut genom skärgården är värd sitt pris.

För oss pensionärer finns det alltid tillfällen till rekreation. Vi kan gå till Skansen Kronan, till militärmuseet därstädes samtidigt som vi får träffa en tvättäkta kustartillerist som museiföreståndare nämligen kapten (res) Henrik Warfwinge. Han om någon kan berätta om alla krigiska "lekar" som fordom pågick, en fin uniformsavdelning finns även. Sedan har vi alla andra museer, paradgatan Avenyen, teatrar och mycket mera. ja nog finns det att ta sig för här i Göteborg en mulen, trist dag.

Här förekommer också både kriminalitet och andra brott varje dag. Bl. a. har rånarna invaderat stan. Inte mindre än 10 bankrån på några veckor! Läste härom dagen en historia om en klockrånare som var ute och vandrade: en kille möter en stor neger i en gångtunnel i New York. De råkade stöta till varandra och efter några steg upptäcker killen att hans armbandsklocka var borta. Han blir tvärilsk och utan att tänka på att negern var stor-växt, springer han efter negern och griper honom i armen och ryter: " Ge hit klockan!" Negern gör som han säger. När killen kommer hem finner han sin egen armbandsklocka på bordet hemma. Det finns också en annan variant fast mera åt det vardagliga slaget. Det handlar om damen som kommer in på ett café och beställer en kopp kaffe och en mazarin.

Det var ganska mycket folk så hon fick sätta sig vid ett litet bord där

det redan satt en karl. Damen hänger av sig kappan och när hon kommer tillbaka till bordet upptäcker hon till sin förvåning att det är någon som tagit ett stort bett på hennes mazarin.

Mannen mitt emot sitter lugnt och läser sin tidning, men har han inte en liten smula på läppen? Nåväl, damen bryter bort bettet på mazarinen och äter upp resten. Efter en stund reser sig mannen och går och köper en mazarin till sig. Han ställer den på bordet och går sedan på toaletten.

Damen tvekar ett ögonblick, men se'n far skam i henne. Hon biter en stor tugga av mannens mazarin. Hämnaden är ljuv, tänker hon medan hon snabbt tar på sig sin kappa och skyndar iväg. Väl hemma hittar hon sin egen mazarin i sin handväska.

Dessa exempel gör att vi kan ha lätt *för* att lura oss själva många gånger. Från vårt fönster här i Frölunda på 12:e våningen har vi en underbar utsikt. Vi kan se inloppet, Vinga fyr, Älvsborgbron, Masthuggskyrkan och utsiktstornet i slottskogen. Nu kommer också snart advent med alla sina ljus. Då ser det ut som en tavla när alla stakar i fönstren *är* tända och alla stjärnor upphängda här och var.

Där ser man. Först börjar man med att beklaga sig över det trista vädret och så ligger en sådan ljusfest så nära i tiden. Det är skönt att kunna se framåt med glädje och tillförsikt.

GOD JUL och GOTTNYTT ÅR i fredens tecken önskas alla vapenbröder från västkanten.

UGA WIREXIL

Hälsningar Gösta Andersson